

Editorial

Estimats socis i sòcies,

L'estiu ens ha portat temperatures exigents, una realitat que ens obliga a ser prudents i adaptar el nostre ritme per garantir el benestar dels nostres companys més fidels: els èquids. Malgrat la calor, l'entitat no ha aturat la seva activitat, tot buscant sempre l'aire fresc i la convivència. La darrera sortida programada ens va dur al refugi de la Basseta, a Sant Joan de l'Erm. Fou una jornada memorable que va reunir 32 socis i sòcies. L'experiència va ser completa: d'una banda, el repte esportiu amb l'ascensió al Pic de l'Orri (2.439 m), de l'altra, un moment de profunda emoció i germanor, amb un homenatge inoblidable en record del nostre company Àlex Alom. Agraïm la tasca organitzativa de Joan Pi i Rosa Prats, que van fer possible una estada impecable. Mirant cap al nord, un grup de sis socis i sòcies està a punt d'iniciar una travessa singular. Del 25 de juliol al 2 d'agost, el País Basc serà l'escenari d'una ruta que promet paisatges espectaculars des de l'interior fins arribar a l'icònica vila de Zumaia, banyada pel mar Cantàbric. Més enllà del repte eqüestre, serà una setmana de gastronomia, paisatge i, sobretot, de compartir passió pel món del cavall en un entorn privilegiat.

Durant l'agost, les nostres rutes oficials faran una pausa per respecte a les altes temperatures i per permetre que els cavalls puguin descansar adequadament. No obstant això, ja tenim la mirada posada en la tornada. El mes de setembre ens reserva la nostra cita estrella:

el Cavall de Ferro.

Els dies 11, 12 i 13 de setembre ens desplaçarem a la comarca de la Ribera d'Ebre i Ascó. Gràcies a la dedicació dels nostres socis Jesús, Pepo i Marc, grans conxeadors del terreny, ens espera un recorregut que ja s'ha marcat i esperem que ens hi acompanyeu. Us desitgem un estiu tranquil i que gaudiu d'aquest merescut descans. Ens retrobem al setembre per continuar fent camí junts!

SALUT I CAVALLS

Daniel Garcia Font • President

Calendari d'activitats AMAC 2026

Mes	Dia	Activitat	Organitza
Agost	1 - 9	Vacances Estiu	AMAC
Setembre	11-12-13	Cavall de Ferro-Ascó-Ribera d'Ebre	Jesús - Pepo - Marc
Setembre	26 - 27	Ruta Autonomia	Montserrat Llongueras
Octubre	3 - 4	Boadella - Alt Empordà	Xavier Domènech
Novembre	7 - 8	La Garrotxa	Àngel Feixes
Desembre	12	Ruta 3 Aires	A decidir

La ruta d'autonomia dels dies 6 i 7 de juny queda aplaçada per després de l'estiu.

VOLTAR PER CATALUNYA

El Turó dels Cavalls: aprender para mejorar la vida de los caballos

En El Turó dels Cavalls, además de ofrecer *coaching*, terapias y doma natural, trabajamos con un objetivo muy claro: difundir una forma de relacionarnos con los caballos más consciente, respetuosa y coherente con su bienestar.

A lo largo de los años hemos organizado *clínicas*, encuentros y jornadas formativas con la intención de acercar a las personas al mundo del caballo desde una mirada más natural. Creemos que, para mejorar la vida de los caballos, primero debemos mejorar nuestra manera de observarlos, entenderlos y comunicarnos con ellos.

En este camino hemos tenido la suerte de contar con grandes referentes del mundo ecuestre, como Óscar Scarpati, de Argentina; David Alonso, de México; Juan Antón Vendrell, de Estados Unidos; Eugenia Fuentes, de Argentina, entre otros profesionales que han compartido sus conocimientos y experiencias. Todo ello ha sido posible también gracias a la colaboración con la Asociación Marchas a Caballo por Catalunya, AMAC, con quien compartimos la voluntad de promover un manejo más natural y respetuoso.

En esta ocasión, gracias a Montse Llongueras y Sergi Serrano, organizamos en El Turó dels Cavalls, en La Garriga, un encuentro dedicado a hablar, aprender y profundizar sobre los equinos y la doma de potros. Queríamos apostar por una profesional cercana, de proximidad y con una gran sensibilidad hacia el caballo. Sin duda, la mejor opción fue Carme Cama, profesora en la Escuela Agraria del Pirineo, entrenadora de caballos para Beatriz Ferrer-Salat y responsable de su propio centro ecuestre.

Carme cuenta con una amplia trayectoria y una de sus principales fuentes de aprendizaje ha sido el método *Parelli Natural Horsemanship*, una forma de doma natural basada en la comunicación, la confianza y el respeto hacia el animal.

Carme es una persona humilde, cercana y con una gran capacidad para

leer al caballo. Entiende qué está haciendo, cómo puede reaccionar y qué significado tiene su lenguaje corporal. También sabe interpretar cómo el caballo lee nuestro propio cuerpo, nuestros gestos y nuestra energía. Su forma de trabajar nos enseña que es posible pedir cualquier ejercicio desde la colaboración, sin violencia y sin imposición, buscando siempre que el caballo participe desde la confianza.

En nuestro centro tenemos un lema que nos acompaña siempre: «El secreto de la observación». Para aprender etología equina es imprescindible observar el comportamiento del caballo en un entorno natural, en semilibertad y en manada. Solo así podemos comprender mejor sus necesidades, sus relaciones, sus emociones y su manera

de comunicarse. Este tipo de doma aporta conocimientos muy valiosos a las personas, porque nos ayuda a construir una relación más justa, más clara y más respetuosa con los caballos. Aprender a observar, escuchar y comunicarnos mejor con ellos es, sin duda, una de las mejores maneras de contribuir a su bienestar.

Desde El Turó dels Cavalls queremos agradecer profundamente a Carme Cama y a AMAC por compartir espacio, tiempo y conocimientos con nosotros. Encuentros como este nos recuerdan que cada aprendizaje, cada gesto y cada mirada consciente pueden ayudar a mejorar la vida de los caballos y de las personas que caminan junto a ellos.

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA PER SANT JOAN DE L'ERM (Alt Urgell)

CRÒNIQUES D'UNA EUGA EN RUTA

Em dic Inca, tinc 23 anys i, després de quatre hores de remolc, trenta-tres cavalls i dues cabassades trencades, crec que ja us puc explicar la meva primera marxa de l'AMAC.

Però potser és millor començar pel principi.

Sóc una euga anglo-àrab i, la veritat, ja n'he viscut unes quantes. Durant molts anys vaig viure amb en Xavi. Després, per aquelles coses que té la vida, vaig anar a parar a casa d'en Joan Pi. I, finalment, vaig acabar a casa de l'Eli.

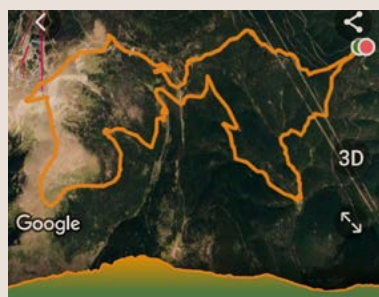
Aquí s'hi viu molt bé. Compartim espais cavalls, tenim bosc, pastures, pujades, baixades i camins per perdre'ns. La veritat és que no ens podem queixar. Des del primer dia em mirava amb aquella cara de: «Tu i jo algun dia farem una marxa de l'AMAC.»

Això sí... quan em va adoptar no en tenia ni idea. Però ni idea, eh? Amb tota la bona fe del món va decidir que compartíem aventures.

L'únic problema era logístic: sense remolc, poca marxa pots fer.

Fins que un dia en Joan li va proposar una sortida a Sant Joan de l'Erm. Amb aquells paisatges era impossible dir que no. I cap allà que vam anar.

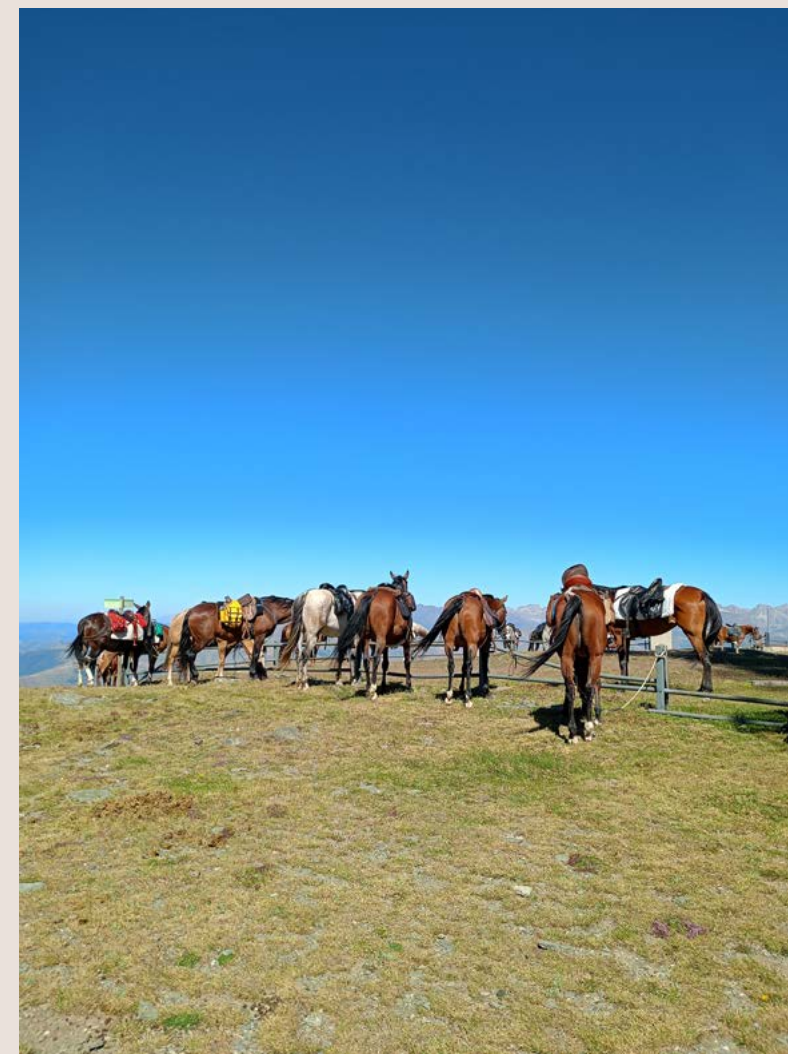
A mi, però, ningú m'havia avisat que el trajecte serien quatre hores de remolc. Quatre. Quan vaig baixar semblava que hagués fet una etapa del Dakar: la cua

Ruta AMAC- Refugi Basseta, Cim de l'Orri, refugi de Rubió - dissabte.

feta un desastre i una bona rascada al cul que em va acompanyar un parell de setmanes. Però va valer la pena. Només arribar em vaig trobar envoltada de trenta-tres cavalls. La meua humana estava a punt de patir un infart.

Jo, en canvi, vaig mirar al meu voltant, vaig veure que tothom anava de bon rotllo i em vaig instal·lar com si fos a casa. I jo pensava: -Però dona... relaxa't una mica.

L'endemà, puntuals, vam començar a enfilar muntanya amunt. Al principi tots sortim carregats d'energia.

Vam travessar uns boscos espectaculars fins a coronar el pic de l'Orri. Les vistes bé es mereixien una parada. Allà ens van deixar pacientment lligats mentre els humans recuperaven forces. Perquè, és clar, ells s'ho munten molt bé.

La protagonista d'aquell moment no va ser cap cavall, sinó la Móra, una mula extraordinària que carregava el bar ambulant. Gràcies a ella, les begudes i el pica-pica van arribar fins al cim. Després vam baixar fins al refugi de Rubió, on els esperava un dinar d'aquells que no s'obliden: diversos primers per escollir, botifarres acabades de coure sobre una llosa i, de postres, el famós Filiberto, que, pel que comentaven, va causar furor. Mentrestant, vaig decidir que una història perfecta seria massa avorrida.

L'Eli, amb tota la seva experiència... (noteu la ironia), em va lligar amb la cabassada de ruta en comptes d'una de quadra.

Mala idea.

Al cap de poca estona ja era lliure, pasturant tranquil·lament mentre la resta continuaven lligats.

Quan l'Eli ho va veure gairebé li agafa alguna cosa. Va improvisar una reparació de supervivència i vam poder acabar la ruta.

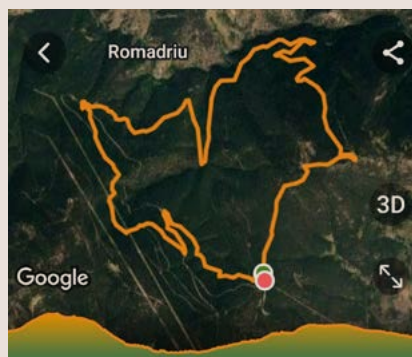
Aquell primer dia van ser 30 quilòmetres i gairebé mil metres de desnivell. Però jo encara no havia acabat. Mentre em treien la sella em vaig espantar una mica i...

Adéu, cabassada.

Aquesta vegada sí.

L'Eli va haver d'improvisar una mena de cabassada amb una de quadra i les regnes que encara havien sobreviscut per poder sortir del pas el dia següent. No era gaire elegant. Però funcionava. Aquella nit, mentre nosaltres descansàvem, els humans encara van tenir energies per fer un tast de formatges i vins i, després de sopar, compartir un emotiu passí de fotografies en record de l'Àlex Alom, un company de l'AMAC que ens havia deixat feia poc.

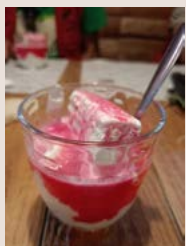
L'endemà tocava una ruta més curta.

Ruta AMAC - Sant Joan d'alarm- diumenge

	Distància	Desnivell +
Passeig a Cavall	18,85 km	693 m

I va ser aquell dia quan l'Eli, finalment, es va començar a relaxar. Va veure que jo estava perfectament adaptada i que tot anava rodat. Això sí... insistia a posar-me un llaç vermell a la cua per avisar tothom que feia "patades".

Tampoc cal exagerar. Vaig fer un intent. Només un. I no vaig tocar ningú. Quan vam acabar la ruta, vam dinar, ens vam acomiadar de tots els companys i vam tornar cap a casa.

La tornada, això sí, va ser una altra història. Una calor de justícia, quatre hores més de remolc i la meva pobra cua encara pitjor del que ja estava.

Si algú em pregunta què canviaria del cap de setmana, ho tinc clar: el remolc. Però, malgrat tot, crec que el balanç va ser molt positiu.

Jo vaig descobrir que això de les marxés encara m'agrada tant com recordava.

I l'Eli... bé... l'Eli ja està fent números per comprar-se un remolc.

Em sembla que aquest cap de setmana només ha estat el començament.

I, sincerament... jo ja tinc ganes de saber on em portarà la propera aventura.

INCA per Eli Jorba

RUTA BARONIA DE RIALB (La Noguera)

DIES 20 I 21 DE JUNY

No sé per on començar a explicar, més que res per no ser repetitiva... l'experiència d'aquest cap de setmana fabulós per les terres de Lleida...

La veritat es que va ser una ruta que quedava lluny a la majoria dels assistents, que ja es preveia un cap de setmana molt calorós i etc.

Però quan arribes allà i et trobes unes vistes fabuloses, la casa de colònies (Alberg de la Torre de Rialb) a tocar del pantà de Rialb, que per cert servien un menjar molt bo i abundant per ser una casa de colònies.

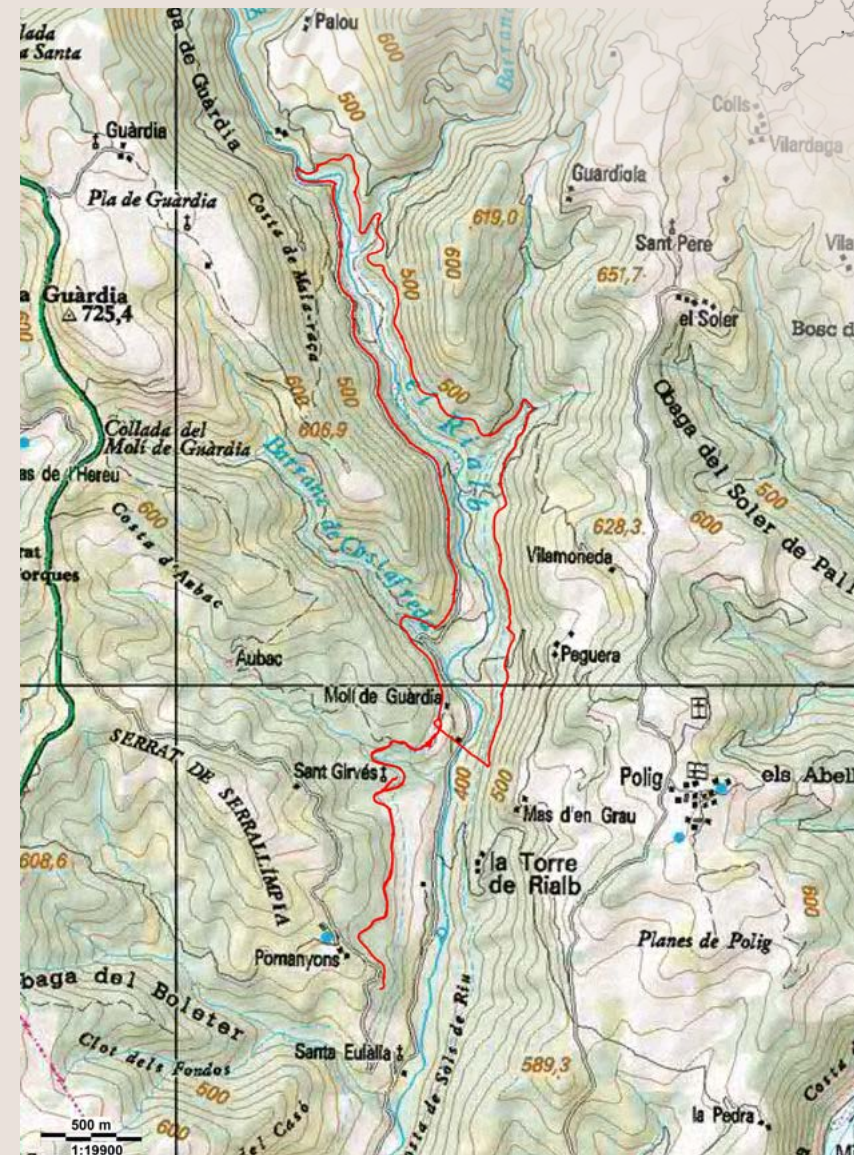
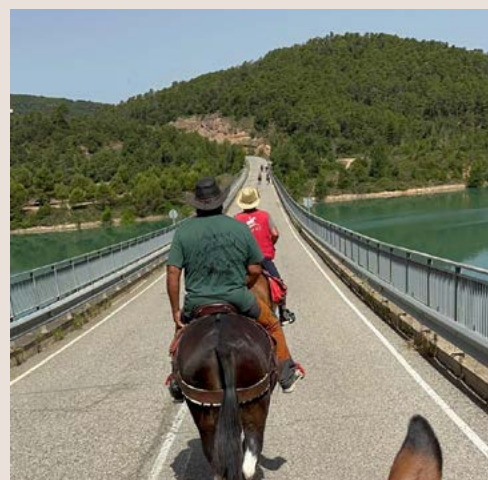
Dit això, comentar que va estar molt ben organitzada, amb molt bona assistència durant la ruta per aconseguir que ningú passés set, ni cavalls ni genets, vistes increïbles... durant el camí vam tenir moltes estones d'ombra, corriols preciosos, vam creuar ponts per damunt el pantà... no es podia demanar res més... doncs si va haver-hi més... a l'arribar de la ruta piscina, bon espai pels cavalls i inclús qui volia els va poder dutxar.

I la cirereta del pastís, com sempre, va ser retrobar-te amb els millors companys de ruta que alegren encara més els camins, rialles, alguna "galopadeta" d'uns quants, trot... com deia, no va faltar de res.

Felicitats i gràcies per l'organització, sobretot en Miquel Camarasa i en Francesc Vilalta.

Fins la propera aventura companys.

Maite Puig

REPORTATGE

Un vincle compartit: Aprendre a viatjar en sintonia amb el teu cavall

Per Marcel Olivé

La realitat del camí vs. l'expectativa turística

Tots els qui formem part de l'AMAC compartim una passió innegociable: la llibertat de fer quilòmetres a cavall, el plaer de descobrir racons amagats de la nostra geografia i la bellesa de creuar un bosc de l'Albera, superar un desnivell exigent al Pirineu o veure com brolla un rierol a la Garrotxa. Són moments màgics on busquem desconnectar del soroll diari i connectar amb la natura.

Tanmateix, la realitat de la marxa sovint ens col·loca davant de situacions inesperades. Imagina la teva propera ruta: el dia és perfecte, el paisatge és idíl·lic, però de sobte arribeu a un petit pont de fusta, a una zona amb un terra pedregós inestable o us atrapa una tempesta sobtada. En aquell precís instant, el teu cavall es planta, es mou nerviós de costat o es nega en rodó a fer un pas més.

Què passa pel teu cap en un moment així?

Massa sovint, la tradició eqüestre heretada ens ha ensenyat a veure el cavall com una eina de transport, una màquina que ha de complir les nostres expectatives de manera mecànica. Des d'aquesta perspectiva antiga, qualsevol dubte de l'animal es llegeix immediatament com una "falta de disciplina" o un pols de poder. Però fer marxes no és, o no hauria de ser mai, l'acte de viatjar a sobre un animal; la veritable essència de la ruta consisteix en ser un viatge que fem junts amb el nostre cavall com a company.

Per transformar aquesta experiència, primer hem de fer el pas més difícil: aprendre a canviar el nostre diàleg intern i estar disposats a qüestionar vells mites que bloquegen el nostre vincle.

El cavall mai fa la "punyeta"

Quan un cavall es planta davant d'un bassal o s'inquieta durant una pujada pronunciada, el món de l'equitació tradicional sol afanyar-se a col·locar-li etiquetes molt humanes. Diem que és "tossut", que té "mala llet", que és "dropo", "poruc" o que ens està "provant" per veure qui mana. Ens agafem el seu comportament com una cosa personal, convençuts que l'animal està ordint un pla de venjança o que vol espatllar-nos el cap de setmana de ruta.

Però la veritat sobre el teu cavall és molt més senzilla i, alhora, molt més profunda: **el teu cavall no és dolent, ni tossut, ni ruc, ni maliciós, ni busca provocar-te**. Ell, senzillament, està sent un cavall.

"El teu cavall mai fa la "punyeta"; simplement es comunica com a cavall."

El que anomenem "mal comportament" o "desobediència" és, en realitat, una forma de comunicació. Com a animals de presa, els cavalls estan dissenyats biològicament per avaluar constantment el seu entorn i assegurar la seva supervivència. Quan es neguen a fer alguna cosa, no és un acte de rebellia; és una

expressió de por genuïna, d'inseguretat, de confusió davant les nostres instruccions perquè no les entén o, molt sovint, de dolor físic real.

Si un cavall "explota" o "es planta" a mitja ruta, és gairebé segur que abans ens ha intentat demanar ajuda, atenció, més espai o suavitat de manera molt subtil però constant: orientant les orelles rígidament cap a la font d'estrès o posant les orelles tensionades cap enrere, ensenyant el blanc dels ulls, prement els llavis, bloquejant o accelerant la respiració, fent moviments nerviosos de cua, sacsejant el cap, retrotant-se..., entre molts d'altres senyals. Com que els humans estem massa ocupats mirant el paisatge, seguint el *track* del GPS o pensant en el dinar, sovint ignorem aquests senyals sense escoltar el cavall ni entendre el que ens està dient. Quan finalment el cavall fa un bot o es bloqueja, no ens està desafiant: simplement està cridant perquè és l'única manera que té d'aconseguir que l'escoltem.

La seguretat i la plenitud de les nostres marxes no depenen de la força física ni de la submissió mecànica, sinó de la nostra capacitat d'utilitzar els nostres sentits i escoltar per entendre i traduir cada petita mostra de comunicació del cavall en un diàleg constructiu. En lloc de reaccionar amb frustració, cada instant de dubte a la natura ha d'esdevenir una oportunitat per connectar, oferir seguretat i confiança, i demostrar al cavall que som un company en qui realment pot confiar perquè l'escoltem i fem cas del que ens està dient.

El Camí de l'Aprenentatge Bidireccional: Coherència i superació compartida

Per construir una connexió emocional autèntica, el primer pas és entendre que la relació amb el nostre cavall no és un monòleg on nosaltres dictem ordres i ell les executa de manera submissa. És un diàleg d'aprenentatge mutu. En les marxes, aquesta premissa adquireix una dimensió vital. El camí ens

posarà a prova constantment i és precisament en aquests moments de dificultat on es fa evident el tipus de vincle que tenim.

Els cavalls, gràcies a la seva naturalesa ultrasensible, no llegeixen el món a través de les paraules, sinó de la nostra energia i del nostre llenguatge corporal. Són autèntics miralls de la nostra veritat interior. Si arribem a un pas estret o a un descens pronunciat amb por, dubtes o tensió física oculta, el nostre cavall ho detectarà de manera instantània (per canvis imperceptibles en la nostra respiració, en la tensió de les nostres cames o en el ritme cardíac).

Si davant d'aquesta situació intentem fer passar el cavall utilitzant la força, la pressió excessiva o la violència, només estarem confirmant els seus pitjors temors: que l'entorn és perillós i que el seu genet no és un guia de confiança, sinó un depredador més. El cavall no necessita algú que s'imposi a cops de fusta o d'esperons: necessita un líder congruent. Un guia coherent és aquell les accions del qual s'alineen amb el seu estat emocional intern. Quan aconseguim respirar profundament, relaxar la musculatura i mantenir una intenció calmada i segura, transmetem al cavall el que anomenem "seguretat biològica".

Així, els terrenys complicats, el mal temps o les sorpreses del camí deixen de ser obstacles molestos que cal "vèncer" a qualsevol preu. Esdevenen, en canvi, aules de natura on cavall i humà aprenen junts. Superar un repte geogràfic respectant el ritme del cavall, donant-li espai per pensar, verificar sensorialment la zona i decidir acompanyar-nos sense coacció, és la clau de volta de l'associació harmoniosa.

Cada riu creuat de manera voluntària, cada tanca superada des de la confiança mútua, és un dipòsit de seguretat en el nostre banc de relació. Aquest és el camí que transforma un simple binomi en un veritable equip de camí capaç de viatjar en perfecta sintonia per qualsevol racó de Catalunya.

El Benefici: Eines pràctiques per a la teva propera marxa

Com podem traslladar aquesta filosofia a la pràctica quan som al mig de la natura? No es tracta de mètodes màgics, sinó de petits canvis en la nostra actitud i en la nostra gestió diària en ruta. Aquí tens quatre eines clau per aplicar en la teva propera sortida amb l'AMAC:

- **Canvia el teu diàleg intern:** Abans de reaccionar davant d'una reticència del teu cavall, atura't un segon. Substitueix el pensament automàtic de "Aquest cavall s'està burlant de mi o em vol posar a prova" per una pregunta senzilla i empàtica: "Què necessita el meu cavall en aquest precís moment per sentir-se segur?". Només aquest canvi de mentalitat ja desactiva la teva pròpia agressivitat o frustració.
- **Permet la verificació sensorial:** Quan el teu cavall s'aturi davant d'un objecte que li fa por, un petit rierol o un element estrany a la vora del camí, no utilitzis les cames instantàniament per obligar-lo a avançar. Relaxa les regnes i dóna-li temps per processar el perill. Permet que utilitzi els seus sentits: que aixequi el cap per enfocar millor, que ensumi el terra, que mogui les orelles. Deixar-lo verificar que la zona és segura abans de demanar-li que faci el pas és respectar el seu instint i enfortir la seva autoconfiança.
- **Regula el teu propi sistema nerviós:** Si notes que el teu cavall s'inquieta, l'últim que has de fer és tensar el cos o retenir la respiració. Fes el contrari: exhala l'aire profundament fins que sentis que baixa el teu centre de gravetat sobre la sella. Dibuixa un lleuger somriure a la cara. Encara que sembli senzill, somriure altera immediatament la tensió de la teva esquena i el teu to muscular. El teu cavall, que llegeix el teu estat físic com un llibre obert, rebrà aquest senyal de relaxació com un refugi de pau on calmar el seu propi pols.
- **Recompensa el més mínim esforç:** En el camí cap a la superació d'un obstacle, no esperis que el cavall hagi creuat totalment un pont o hagi passat pel costat de la màquina excavadora per premiar-lo. Recompensa la mínima intenció. Si el cavall fa una petita inclinació del pes cap endavant, o un sol pas voluntari en la direcció correcta, suavitza immediatament la pressió de les regnes i acaricia'l amb suavitat. Validar els seus petits passos és el que realment basteix la seva valentia. Si cal retrocedir una mica per alleujar la pressió que sent i després tornar-ho a provar amb més calma, fes-ho sense dubtar.

Conclusió: El veritable destí de la marxa

En definitiva, les nostres sortides i travesses no s'haurien de mesurar mai pel nombre de quilòmetres registrats en el GPS, ni per la velocitat a la qual hem arribat al destí, ni tan sols pels paisatges espectaculars que hem pogut fotografiar. El veritable èxit de qualsevol marxa a cavall es defineix en el nivell de sintonia, de respecte mutu i de pau interior que hem aconseguit compartir amb el nostre company de viatge. Fer camí junts ens ensenya a ser més pacients, més observadors i més generosos. Quan obrim la ment a la veritat sobre el nostre cavall i ens comprometem a viatjar escoltant la seva veu, la natura deixa de ser simplement un terreny per recórrer i es converteix en un espai on, pas a pas, humana i cavall aprenen a ser un de sol. Bona ruta a tots!

Annex: "Fer un tracte" amb el teu cavall i el repartiment de responsabilitats

En el dinàmic món de l'equitació, fer un tracte amb el teu cavall significa un canvi des de les dinàmiques jeràrquiques tradicionals cap a un enfocament basat en l'associació o col·laboració. Aquest mètode explora com delegar responsabilitats i compartir la presa de decisions pot enfortir el vincle entre cavall i genet, conduint a una relació més equilibrada i mútuament respectuosa.

Delegar responsabilitats a un cavall no significa renunciar al control, sinó concedir-li un cert grau d'autonomia i d'elecció. Aquesta estratègia reconeix el cavall com un ésser intel·ligent i capaç de prendre decisions encertades.

A la pràctica, la delegació comença quan deixem de microgestionar-lo. Per exemple, durant una sortida a camp o marxa, les responsabilitats es divideixen clarament: el genet tria la ruta i controla la direcció, mentre que el cavall és responsable de triar on trepitja, mantenir un ritme segur i alertar el genet d'un perill potencial.

És crucial que el genet escolti, reconegui l'aportació del cavall i li ofereixi una resposta adequada. Per exemple: "Jo també ho he vist. És segur", "Deixa'm veure, d'acord, movent-nos una mica cap a la dreta" o "Gràcies, això ha estat molt bé. Bon moviment". Totes aquestes respostes es poden comunicar molt fàcilment: per exemple, només cal centrar clarament la teva atenció cap a on el cavall ha indicat que hi havia una preocupació, reconèixer-ho, i després expirar profundament i relaxar el teu cos com a forma de dir que no hi ha perill, o simplement donant-li una carícia suau i reconfortant entre la creu i la crinera, per finalment donar una nova indicació quan sigui necessari. En aquesta col·laboració, el cavall i el genet comparteixen les responsabilitats per igual. Mentrestant el genet proporciona orientació, direcció i atenció, el cavall hi contribueix mitjançant la cooperació, la comunicació, la seguretat i la confiança. Permetre que els cavalls puguin dir la seva en certes situacions pot augmentar la seva confiança i reduir l'ansietat. Els cavalls que senten que es valora la seva aportació tenen més probabilitats de cooperar i implicar-se.

Aquest enfocament respecta l'autonomia del cavall i reconeix la seva capacitat per contribuir positivament a l'associació. Reconeix que el cavall és molt més que una criatura a controlar; és un company en el viatge.

Aquest mètode es tradueix en una relació harmoniosa on tant el cavall com el genet entenen i compleixen els seus rols, profundament arrelats en el respecte mutu. El cavall confia que el genet no el posarà en perill, i el genet confia que el cavall respondrà adequadament a les situacions plantejades.

La comunicació esdevé més eficaç i matisada. El cavall es sintonitza més amb els senyals del genet, i aquest es torna més sensible als senyals del cavall. L'experiència general de muntar i treballar amb el cavall esdevé molt més agradable.

Com a resultat, fer tractes amb el teu cavall per dividir les responsabilitats pot millorar la vostra col·laboració. Decideix de què s'encarrega el cavall i què li ofereixes tu a canvi que ell pugui percebre com a beneficis.

El cavall ja no és simplement un seguidor, sinó un participant actiu, mentre que el genet esdevé més que un líder; es converteix en un veritable company. Aquest viatge col·laborador fomenta el creixement de tots dos, cadascun beneficiant-se de les fortaleces de l'altre, i en darrera instància millora la profunditat i la qualitat de la seva connexió.

XARXES SOCIALS

Evolució digital de l'AMAC durant el 2026: una comunitat cada vegada més connectada

L'Associació de Marxes a Cavall de Catalunya continua consolidant la seva presència digital durant aquest 2026, reforçant la comunicació amb els socis i ampliant la difusió de les activitats relacionades amb el món de les marques a cavall. Les diferents plataformes digitals de l'AMAC —Instagram, Facebook, Wikiloc i la pàgina web— s'han convertit en eines fonamentals per compartir experiències, informar de les activitats i donar visibilitat al turisme eqüestre a Catalunya.

La renovació de la web oficial de l'AMAC ha permès oferir un espai més modern, intuïtiu i accessible per als socis i aficionats al cavall. El portal centralitza tota la informació de l'associació: activitats, revistes, documents, calendari i notícies, convertint-se en el principal punt de trobada digital de la comunitat.

Pel que fa a Instagram, aquest any s'ha consolidat com la xarxa amb més dinamisme visual i participatiu. Les publicacions de sortides, concursos fotogràfics, activitats i moments compartits pels socis han ajudat a transmetre l'essència de l'AMAC: la passió per la natura, els cavalls i les rutes per Catalunya. Les fotografies i vídeos generen una gran proximitat amb els seguidors i permeten arribar també a un públic interessat en el món eqüestre. La integració de continguts d'Instagram a la mateixa

web reforça encara més aquesta connexió entre plataformes.

Facebook continua sent una eina important per mantenir informats els socis, especialment a l'hora de compartir esdeveniments, àlbums fotogràfics i informació pràctica sobre les activitats. La possibilitat de comentar, compartir experiències i interactuar directament manté viu l'esperit de comunitat que sempre ha caracteritzat l'associació.

Un dels projectes digitals amb més valor afegit és el perfil de l'AMAC a Wikiloc, que segueix creixent en nombre de rutes i continguts publicats. Actualment, el perfil supera el centenar de rutes disponibles i s'ha convertit en una eina de referència per als aficionats a les marques a cavall. Aquest espai permet conservar i compartir itineraris, tracks i experiències per tot el territori català, contribuint així a la promoció del turis-

me eqüestre i a la preservació dels camins i recorreguts tradicionals.

La importància de plataformes com Wikiloc dins el món de les activitats a l'aire lliure continua augmentant, especialment entre usuaris que busquen rutes fiables, informació GPS i experiències compartides per altres aficionats. Aquesta tendència beneficia directament entitats com l'AMAC, que aporten contingut especialitzat i de qualitat dins del sector eqüestre.

En conjunt, durant aquest 2026 l'AMAC està demostrant una clara evolució digital, combinant tradició i noves tecnologies per seguir fent créixer la comunitat "cavallista" catalana. Les xarxes socials i les eines digitals no només serveixen per comunicar activitats, sinó també per preservar la cultura de les marques a cavall, facilitar l'intercanvi d'experiències i continuar apropant aquesta manera de viure el territori a noves generacions.

L'objectiu continua sent el mateix que va inspirar la fundació de l'associació l'any 1985: compartir la passió pels cavalls, els camins i la natura. Ara, però, també des del món digital.

Quim Luz xarxes socials Àrea AMAC

Destacats resultats dels nostres genets en la disciplina de TREC

Durant els darrers mesos, la presència dels nostres associats en les competicions de TREC (Tècniques de Recorregut Equestre de Competició) ha estat marcada per una destacada participació i una progressió esportiva constant.

El mes de juny, els nostres socis Francesc Rabat Bedós i Daniel Garcia Font es van desplaçar a Gopegi, al País Basc, per disputar un concurs de nivell nacional. La prova d'orientació (P.O.R.) va presentar un elevat grau de dificultat, no només per l'orografia del terreny, sinó també per unes condicions meteorològiques adverses, amb una boira densa que va posar a prova l'habilitat dels genets a les zones d'alta muntanya. Malgrat aquests reptes, la resta de proves — prova d'aires (P.A.R.) i prova d'obstacles (P.T.V.) — es van desenvolupar amb absoluta normalitat dins les instal·lacions, les quals van destacar per un traçat d'obstacles tècnic i molt ben elaborat. En aquesta cita, Francesc Rabat Bedós va assolir una meritòria segona posició en la classificació general.

Al mes de juliol, l'atenció es va centrar en el **Campionat d'Espanya**, celebrat al Centro Equestre de Tordesillas (Valladolid). En aquesta ocasió, la delegació catalana, integrada per Rabat i Garcia, va mostrar un alt nivell competitiu. Destaca, especialment, l'actuació d'en Daniel Garcia, qui va obtenir la cinquena posició absoluta, convertint-se en el genet català millor classificat, mentre que Francesc Rabat va completar la seva participació amb una sòlida sisena plaça. Aquest darrer va ser, a més, seleccionat per representar la delegació catalana en el marc del campionat. Finalment, volem posar èmfasi en el proper gran repte: el **Campionat del Món de TREC**, que tindrà lloc els dies **4 i 5 de setembre** a les instal·lacions de **Les Tanques, a Viladecans** (Baix Llobregat). Gràcies a la seva trajectòria i als bons resultats obtinguts durant tota la temporada, la Reial Federació Hípica Espanyola ha convocat Francesc Rabat Bedós per integrar-se a l'equip nacional.

Francesc Rabat Bedós

Dani Garcia Font

Tanmateix, l'associació tindrà un paper actiu més enllà de la competició. Diversos socis s'incorporaran a les tasques organitzatives d'aquest esdeveniment de referència internacional. Com a entitat, ens sentim orgullosos d'aquesta doble vessant: esportiva i organitzativa, que contribueix a elevar el prestigi

de la nostra associació i del TREC en l'àmbit global. Volem expressar el nostre agraïment als nostres socis per la seva dedicació i per continuar portant l'associació al més alt nivell competitiu. **Daniel Garcia Font**

REVISTA HÍPICA MAGAZINE

SUSCRÍBETE

Por sólo **25€** al año

¡Recibe la revista en casa **sin gastos de envío!**

La única revista en papel en España dedicada al **mundo del caballo**, con 6 ediciones al año.

WWW.HIPICAMAGAZINE.COM

